

Pět stromů

Jindřich Štáhlavský

1. Větru dech žluté listí honí,
ve zbytcích rozbořených stěn.
Podzim už létu hranu zvoní.
Pět stromů ční nad krajem.

2. Starý mlýn kdysi tu stával,
mlynář v něm se svou ženou žil.
Pokaždé, když synům jméno dával
mladý strom venku zasadil.

3. Pět stromů každé jaro rozkvétá
a otci stříbrem kvete vlas.
Synové se rozletěli do světa
právě tak rozletěl se čas.

4. Košaté stromy vánek pohladí,
pět kmenů štíhlých k nebi ční.
Pod nimi se stařec posadí,
jeho hlas už slabě zní.

5. Každý strom jménem osloví,
a potom začne vyprávět.
Z kapsy svou dýmku vyloví,
přemýšlí, proč se nevrátili zpět.

6. Vzpomínka těžko kdy přebolí.
Pět stromů zůstalo tu stát.
A táta, dokud dech mu dovolí
chodí si s nimi povídat.